

Súd: Najvyšší správny súd SR  
Spisová značka: 33D/23/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200127  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200127.1

## Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., sudcov Mgr. Kristíny Babiakovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., prísediacich sudcov JUDr. Stanislava Gaňu, PhD. a JUDr. Františka Sedlačka, PhD., LL.M., v disciplinárnom konaní vedenom na návrh ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti disciplinárne obvinenej: JUDr. P. W., narodená X. M. XXXX, trvale bytom O. D.. XXXX/X, N., sudkyňi Okresného súdu N. L., s dočasne pozastaveným výkonom funkcie sudkyne, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) a závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. e) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na ústnom pojednávaní dňa 2. júna 2022, takto

### rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenej JUDr. P. W.G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. D. XXXX/X, N., sudkyňi Okresného súdu N. L. s pozastaveným výkonom funkcie sudkyne podľa § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Disciplinárny súdny poriadok) zastavuje.

### odôvodnenie:

#### I. Disciplinárny návrh

1. Návrhom zo dňa 25. novembra 2021, doručeným Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“) dňa 26. novembra 2021, sa ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „navrhovateľka“ alebo „ministerka spravodlivosti“) podľa zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o sudcoch“) účinného do 30. novembra 2021 domáhala začatia disciplinárneho konania proti JUDr. P.U. W., sudkyňi Okresného súdu N. L. (ďalej aj ako „disciplinárne obvinená“).

2. Disciplinárne obvinená mala podľa navrhovateľky tým, že „ako sudkyňa Okresného súdu N. L., vo veci oprávneného T. N. proti povinnej U. N., v konaní o výkon rozhodnutia o návrate maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu, vedenom pod sp. zn. 9Em/5/2019, z nebanlivosti porušila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v danej veci konala zdĺhavo a neefektívne a tak spôsobila zbytočné priesťahy tým, že o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia, ktorý bol podaný na súde dňa 11. septembra 2019, rozhodla až uznesením zo dňa 25.09.2020, č.k. 9Em/5/2019-283, ktorým nariadila výkon rozhodnutia odovzdaním maloletého dieťaťa oprávnenému otcovi a súčasne vyzvala povinnú matku, aby sa bezodkladne podrobila uvedenému rozhodnutiu, čím spôsobila priesťahy v konaní v trvaní 12 mesiacov a do dnešného dňa nepostupovala v konaní tak, aby došlo k uskutočneniu výkonu rozhodnutia, čím spôsobila ďalšie priesťahy v konaní v trvaní najmenej 14 mesiacov, čo bolo spôsobené aj tým, že uznesením zo dňa 12.12.2019, č.k. 9Em/5/2019-226 odložila výkon rozhodnutia Okresného súdu N. L. zo dňa 08.02.2019, č.k. 3P/62/2018-795 v spojení s uznesením Krajského súdu v N. zo dňa 24.07.2019,

č.k. 20CoP/98/2019-950, ktorým súd nariadil návrat maloletého dieťaťa U. N. do Š. G. ako krajiny jej obvyklého pobytu, a to na obdobie 6 mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia, pričom išlo o svojvoľné rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právom, v dôsledku ktorého došlo k obzvlášť závažnému následku, a to k porušeniu základného práva oprávneného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj ako „Dohovor“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru, čo bolo konštatované nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.05.2021, sp. zn. I. ÚS 98/2021-36, „porušiť svoju povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a aj vydať svojvoľné rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právom a ktorým spôsobila obzvlášť závažný následok spočívajúci v porušení základných ústavných práv účastníka súdneho konania, čím sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. e) zákona o sudcoch.

3. Disciplinárny návrh podala ministerka spravodlivosti na základe podnetu JUDr. M. C., právneho zástupcu T. N., narodeného XX. M. XXXX, štátneho občana Š. G. (ďalej len „otec“) zo dňa 15. decembra 2020, ktorý bol Ministerstvu spravodlivosti doručený dňa 21. decembra 2020. Tento moment považuje navrhovateľka za začiatok plynutia jednoročnej subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu (táto mala uplynúť dňa 21. decembra 2021). Návrh bol podľa navrhovateľky podaný včas aj z pohľadu objektívnej lehoty, keďže trojročná lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania v prípade závažného disciplinárneho previnenia spočívajúceho vo vydaní svojvoľného rozhodnutia môže uplynúť až 12. decembra 2022 a v prípade prietahov v súdnom konaní tiež do podania návrhu neuplynulo päť rokov od spáchania disciplinárneho deliktu.

4. V odôvodnení svojho návrhu navrhovateľka videla vo vymedzenom skutku (bod 2) dve disciplinárne previnenia disciplinárnej obvinenej, (i) jedno týkajúce sa vydania svojvoľného rozhodnutia, za ktoré navrhovateľka považuje rozhodnutie o dočasnom odložení výkonu a (ii) druhé týkajúce sa zbytočných prietahov v konaní vedenom pred Okresným súdom N. L. pod sp. zn. 9Em/5/2019.

5. Podľa názoru ministerky spravodlivosti je nevyhnutnou podmienkou preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia jeho odôvodnenie. Ak súdne rozhodnutie neobsahuje dostatočne presvedčivé odôvodnenie, neobjasňuje dôvody, na základe ktorých bol zvolený určitý typ výkladu aplikovaných právnych noriem, možno tvrdiť, že ide o svojvoľné rozhodnutie. Podľa názoru navrhovateľky ústavný súd vo svojom náleze sp. zn. I. ÚS 98/2021 zo dňa 25. mája 2021 v tomto smere konštatoval svojvoľnosť a arbitrárnosť rozhodnutia o dočasnom odložení výkonu.

6. Rozhodnutie o dočasnom odložení výkonu bolo disciplinárne obvinenou sudkyňou odôvodnené tým, že v priebehu súdneho konania zistila, že nariadenie výkonu rozhodnutia jeho uskutočnením nie je v súlade s najlepším záujmom maloletej, vzhľadom na jej psychické rozpoloženie, ktoré môže byť predzvesťou zhoršovania, resp. upadania jej duševného zdravia. Podľa názoru príslušného súdu odlúčenie 3-ročného maloletého dieťaťa od jeho matky a jeho navrátenie na územie Š. G. by mohlo ohroziť jeho priaznivý vývoj. Keďže matka maloletej má byť na území Š. G. trestne stíhaná, bola podľa súdu reálna obava, že po návrate by matka bola zadržaná, maloletá by zostala bez akejkoľvek starostlivosti, mohla by byť umiestnená v detskom domove alebo v náhradnej talianskej rodine.

7. Navrhovateľka zastávala názor s odkazom na súvisiace rozhodnutie ústavného súdu, že požiadavka zohľadnenia najlepšieho záujmu dieťaťa v konaní o výkon rozhodnutia sa síce môže premietnuť do odkladu výkonu, avšak to len za celkom mimoriadnych okolností a výnimočne. Konanie o výkon rozhodnutia o návrate dieťaťa má totiž špecifický charakter. Cieľom tohto konania je urýchlené vrátenie dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu, do pôsobnosti jeho zákonného sudcu, aby ten mohol rozhodnúť o opatrovníctve. Primárnou úlohou súdu vo vykonávacom konaní už nie je opätovné posúdenie dôvodnosti a vhodnosti návratu dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu, keďže táto už bola zvážená v základnom konaní (navrhovateľka odkazovala na rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 155/2018). Odklad výkonu vo svojej podstate podľa navrhovateľky marilo primárny účel sledovaný Dohovorom o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí z 25. októbra 1980 uverejneného oznámením Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 119/2001 Z. z. (ďalej len „Haagsky dohovor“).

8. Sporné rozhodnutie o dočasnom odklade výkonu podľa názoru navrhovateľky nespĺňalo vo vyššie uvedenom smere požiadavku na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Bolo tomu tak preto, že

príslušný súd sa pri vydávaní rozhodnutia v rozhodujúcej miere oprel len o tvrdenia matky nepodporené ďalším dokazovaním. Aj podľa ústavného súdu bolo predmetné rozhodnutie založené na nekritickom (jednostrannom) osvojení si tvrdení matky, čo indikovalo jeho arbitrárnosť. Predmetné rozhodnutie je tiež v rozpore s podstatou a účelom § 389 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) z dôvodu, že pri výkone rozhodnutia by sa príslušný súd mal obmedzovať len na zistenie, či je exekučný titul vykonateľný a či povinná osoba dobrovoľne plní, čo jej vykonateľný titul ukladá. Okresný súd N. L. mal vykonať práve takýto formálny prieskum a výkon rozhodnutia primárne nariadiť. Zdôraznila, že hoci má byť sudca pri svojom rozhodovaní nezávislý, nemôže rozhodnúť akokoľvek a sám tvoriť právo. Musí rozhodovať v súlade so zákonom a je povinný rešpektovať hranice dané mu zákonom.

9. Zavinenie disciplinárne obvinenej bolo podľa názoru navrhovateľky zjavné zo skutočnosti, že disciplinárne obvinená rozhodnutie o dočasnom odklade výkonu vydala. Spôsobenie značnej škody alebo iného obzvlášť závažného následku videla sťažovateľka najmä v ústavným súdom konštatovanom porušení práva otca na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Príčinná súvislosť medzi uznesením o dočasnom odklade výkonu a porušením práv otca bola podľa navrhovateľky rovnako daná.

10. V druhom smere ministerka spravodlivosti tiež v návrhu poukázala na skutočnosť, že v spornej veci nebol ku dňu podania návrhu na začatie disciplinárneho konania uskutočnený výkon rozhodnutia o nariadení návratu maloletej. Navrhovateľka považovala za neakceptovateľné, že vykonávacie konanie v takejto veci trvá viac ako 2 roky a nie je ukončené. Takýto postup súdu, s ohľadom na celkovú dĺžku konania, považovala za zdĺhavý a neefektívny. S odkazom na vzťahujúce sa rozhodnutie ústavného súdu tvrdila, že v predmetnom konaní bol vykonaný len jediný relevantný procesný úkon, a to vydanie uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia o nariadení návratu maloletej zo dňa 25. septembra 2020. K celkovej dĺžke konania prispelo aj vydanie rozhodnutia o dočasnom odklade výkonu s nesprávnym poučením o možnosti podať opravný prostriedok (čo vyvolalo odvolacie konanie). Do celkovej dĺžky nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti súdu navrhovateľka žiadala započítať aj obdobia, keď sa súdny spis nachádzal na odvolacom súde, keďže s odkazom na § 377 ods. 3 CMP odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia nebolo prekážkou, aby bol výkon rozhodnutia uskutočnený.

11. Navrhovateľka akcentovala predmet konania vedeného pod sp. zn. 9Em/5/2019, keďže toto konanie sa týkalo prednostnej veci, ktorá malo pre otca mimoriadny význam (malo podstatný vplyv na možnosť riadneho výkonu jeho rodičovských práv). Osobitná požiadavka na rýchlosť vykonávacích konaní, obzvlášť v prípade návratových konaní, podľa navrhovateľky vyplýva aj z čl. 5 ods. 2 a čl. 11 CMP, ako aj z čl. 11 Haagskeho dohovoru. Takýto typ vykonávacieho konania súčasne má charakter štandardnej súdnej agendy, pričom aj s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu nemožno sporné konanie označiť za zložitú vec. Zložitost' v predmetnej veci preto nemala vplyv na celkovú dĺžku konania.

12. Vo vzťahu k zavineniu navrhovateľka zastávala názor, že disciplinárne obvinená konala vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedela, že nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem spoločnosti na zabezpečovaní práv osôb na riadny výkon súdnej moci, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

13. S ohľadom na skutočnosť, že disciplinárne obvinená svojim neefektívnym postupom v dotknutom konaní oddialila návrat maloletej do Š. G. (v dôsledku čoho bol otcovi znemožnený výkon jeho rodičovských práv) a s ohľadom na skutočnosť, že disciplinárne obvinená sa dopustila dvoch disciplinárnych previnení, ministerka navrhla uložiť disciplinárne obvinenej sudkyňi disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch, a to zníženie platu o 50% na obdobie 6 mesiacov.

14. Na podporu svojho disciplinárneho návrhu ministerka spravodlivosti označila ako dôkazy podanie právneho zástupcu otca zo dňa 15. decembra 2020; uznesenia Okresného súdu N. L. č. k. 9Em/5/2019-226 zo dňa 12. decembra 2019, č. k. 9Em/5/2019-283 zo dňa 25. septembra 2020, č. k. 9Em/5/2019-428 zo dňa 14. mája 2021; uznesenia Krajského súdu v N. č. k. 18CoE/10/2020-267 zo dňa 30. apríla 2020, č. k. 18CoE/124/2020-339 zo dňa 30. novembra 2020; nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 98/2021-36 zo dňa 25. mája 2021; spisový materiál sp. zn. 9Em/5/2019.

## II. Vyjadrenie disciplinárne obvinenej

15. Dňa 24. marca 2022 bolo disciplinárne obvinenej doručené „Upovedomenie o začatí disciplinárneho konania a o zložení disciplinárneho senátu“ (zo dňa 17. marca 2022) s výzvou, že má možnosť sa k návrhu vyjadriť v lehote 15 dní. Svoje právo disciplinárne obvinená pred pojednávaním nevyužila.

## III. Konanie pred disciplinárnym senátom

16. Dňa 10. mája 2022 predsedníčka disciplinárneho senátu nariadila vo veci ústne pojednávanie, ktorého termín určila na 2. júna 2022 o 9:00 hod. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo disciplinárne obvinenej doručené dňa 17. mája 2022, navrhovateľke, predsedovi Súdnej rady Slovenskej republiky a podpredsedovi Okresného súdu N. L. bolo doručené dňa 16. mája 2022.

17. Disciplinárny senát požiadal Okresný súd N. L. o zapožičanie spisu 9Em/5/2019, ktorý bol Najvyššiemu správne mu súdu doručený dňa 31. mája 2022. V ten istý deň bol Najvyššiemu správne mu súdu z Okresného súdu N. L. zapožičaný aj sťažnostný spis č. 1SprV/743/2020. Do súdneho spisu disciplinárneho súdu boli z verejne dostupných zdrojov založené aj ročné štatistické výkazy disciplinárne obvinenej sudkyne za roky 2019, 2020 a 2021.

## IV. Ústne pojednávanie vo veci

18. Ústne pojednávanie sa v predmetnej právnej veci uskutočnilo dňa 2. júna 2022 o 9:00 hod. Ústneho pojednávania sa zúčastnili: zástupkyňa navrhovateľky, disciplinárne obvinená a jej obhajkyňa (disciplinárne obvinená na ústnom pojednávaní predložila plnomocenstvo udelené Mgr. Beáte Kartíkovej, advokátke, so sídlom Gazdovský rad 2, 931 01 Šamorín zo dňa 27. mája 2022). Po konštatovaní, že disciplinárne obvinená bola o začatí disciplinárneho konania upovedomená podľa § 23 ods. 2 DSP, bol jej doručený disciplinárny návrh, zároveň bola poučená o práve zvoliť si obhajcu a o práve vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré sa jej kladú za vinu a o práve navrhnúť dôkazy na svoju obhajobu, predsedníčka senátu vyhodnotila, že neexistujú žiadne právne prekážky riadneho ústneho pojednávania vo veci.

19. Po oznámení veci na úvod ústneho pojednávania sa predsedníčka disciplinárneho senátu zisťovala u prítomných účastníkov či majú záujem uzavrieť dohodu o vine a treste v súlade s § 331 a nasl. zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „Trestný poriadok“) v spojení s § 4 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Disciplinárny súdny poriadok; ďalej len „DSP“). Vzhľadom na pozitívnu odpoveď navrhovateľky, ako aj disciplinárne obvinenej, poverená zástupkyňa navrhovateľky predložila v listinnej podobe súdu, ako aj disciplinárne obvinenej Návrh na schválenie dohody o vine a treste zo dňa 2. júna 2022, ako aj návrh znenia Dohody o vine a treste podpísaný navrhovateľkou v tom znení, že bude disciplinárne obvinenej uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov. Po prerušení pojednávania na nevyhnutnú dobu sa účastníci konania zhodne vyjadrili, že takto navrhovanú dohodu o vine a treste majú záujem uzavrieť. Po prerušení pojednávania rozhodla predsedníčka disciplinárneho senátu tak, že navrhovanú dohodu o vine a treste podľa § 331 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odmietla.

20. V zmysle § 331 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku návrh dohody o vine a treste na súde preskúma predseda senátu a podľa jeho obsahu a podľa obsahu spisu návrh dohody o vine a treste odmietne, ak zistí závažné porušenie procesných predpisov, najmä porušenie práva na obhajobu, alebo ak navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprimeraná.

21. Najvyššiemu správne mu súdu bol pred pojednávaním dňa 31. mája 2022 doručený sťažnostný spis č. 1SprV/743/2020, z obsahu ktorého vyplynulo, že otec maloletého v súvislosti s právnou vecou sp. zn. 9Em/5/2019 vedenou na Okresnom súde N. L. doručil ministerstvu spravodlivosti aj inú (skoršiu) sťažnosť a to dňa 13. júla 2020, ktorá predchádzala sťažnosti zo dňa 21. decembra 2020, od ktorej navrhovateľka odvíjala podaný disciplinárny návrh. Keďže sa (i) s uvedenou sťažnosťou nemohla disciplinárne obvinená objektívne oboznámiť pred konaním pojednávania na disciplinárnom súde, keďže aj Najvyššiemu správne mu súdu bola doručená bezprostredne pred pojednávaním (t. j. bez možnosti jej doručenia disciplinárne obvinenej pred ústnym pojednávaním), ako aj (ii) vzhľadom na povinnosť

disciplinárneho senátu ustáliť s navrhovateľkou moment, kedy sa o disciplinárnom previnení dozvedela, a tiež (iii) vzhľadom na povinnosť súdu ex offo skúmať splnenie lehôt na podanie disciplinárneho návrhu podľa § 120 ods. 4 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021 v spojení s § 26 DSP, Najvyšší správny súd z dôvodu týchto závažných procesných skutočností, najmä s ohľadom na možné závažné porušenie práva na obhajobu, v tomto štádiu odmietol dohodu o vine a treste.

22. Vzhľadom na to, že Najvyšší správny súd odmietol dohodu o vine a treste, predsedníčka disciplinárneho senátu následne vyzvala poverenú zástupkyňu navrhovateľky, aby predniesla disciplinárny návrh. Poverená zástupkyňa navrhovateľky predniesla disciplinárny návrh v zhode s jeho písomným vyhotovením (časť I.).

23. Obhajkyňa disciplinárne obvinenej následne uviedla, že disciplinárne obvinená súhlasí so všetkými obvineniami v rozsahu ako boli prednesené zástupkyňou navrhovateľky.

24. Disciplinárne obvinená uviedla, že v poručenskej veci je prvoradá záujem maloletého dieťaťa a v predmetnej veci zohľadnila najmä nízky vek maloletej. Bolo podľa nej zrejmé, že maloletá bola naviazaná citovo na matku, a preto realizovanie iného procesného postupu by maloletú traumatizovalo do konca života. Pokiaľ ústavný súd ustálil, že tento zvolený postup bol nezákonný, rozhodnutie akceptovala, na svojom postupe by ale ani dnes nič nezmenila. Počas výkonu rozhodnutia matka opustila územie Slovenskej republiky a s maloletou sa odsťahovala do F., kde je podľa názoru disciplinárne obvinenej zdravá, spokojná, ale bohužiaľ sa nekontaktuje s otcom. Ak by pristúpila k formálnejšiemu vedeniu výkonu rozhodnutia, ktorý sa realizuje tak, že bez oznámenia sudca vstúpi do bytu matky spolu s políciou a zoberie jej 3 ročné dieťa, nemohla by sa podľa svojho presvedčenia pozrieť do zrkadla.

25. Predsedníčka disciplinárneho senátu následne krátkou cestou doručila disciplinárne obvinenej sťažnosť otca maloletého v súvislosti s právnou vecou sp. zn. 9Em/5/2019 vedenou na Okresnom súde N. L., doručení ministerstvu spravodlivosti dňa 13. júla 2020 (ktorá bola disciplinárnemu súdu doručená dňa 31. mája 2022). Členka senátu následne vyzvala navrhovateľku, aby sa vyjadrila k otázke začatia plynutia jednoročnej subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu. Tá poukázala na to, že po doručení opakovanej sťažnosti dňa 21. decembra 2020 sa navrhovateľka dozvedela, že bola podaná ústavná sťažnosť otcom maloletého na ústavný súd v októbri 2020. Na základe týchto informácií navrhovateľka čakala na rozhodnutie ústavného súdu, ktorý rozhodol nálezom zo dňa 25. mája 2021. V predmetnom náleze ústavný súd konštatoval porušenie práv otca. Na základe týchto skutočností a zistení, že rozhodnutie sudkyne v konaní o výkon rozhodnutia bolo nezákonné a arbitrárne v súbehu navrhovateľka podala návrh na začatie disciplinárneho konania pre dve disciplinárne previnenia. Na opakovanú otázku, kedy sa navrhovateľka dozvedela o disciplinárnom previnení disciplinárne obvinenej, zástupkyňa navrhovateľky potvrdila, že začatie plynutia subjektívnej jednoročnej lehoty sa v danej veci odvíja od podania podnetu advokáta otca maloletého, t. j. od 21. decembra 2020.

#### IV. Skutkové zistenia a právne posúdenie veci disciplinárnym senátom

26. Disciplinárny senát sa v prvom rade zaoberal včasnosťou podaného návrhu. Vzhľadom na to, že skutky, ktoré sú disciplinárne obvinenej kladené za vinu, boli spáchané a disciplinárny návrh bol podaný pred účinnosťou DSP, pre posúdenie plynutia lehôt disciplinárny senát vychádzal z § 120 ods. 4 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021, ktorý znie: "Návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do jedného roka odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia."

27. Tiež platí, že disciplinárny senát disciplinárne konanie zastaví, ak bol disciplinárny návrh podaný oneskorene (§ 26 ods. 1 písm. a) v spojení s § 46 ods. 1 DSP).

28. Zákon o sudcoch účinný do 30. novembra 2021 (rovnako aj DSP) pre podanie disciplinárneho návrhu stanovil zákonné lehoty, v ktorých navrhovateľ musí podať disciplinárny návrh. Upravil jednak subjektívnu lehotu (jeden rok odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení) ako aj objektívnu lehotu na podanie disciplinárneho návrhu (tri alebo päť rokov odo dňa spáchania

disciplinárneho previnenia). Zároveň zveril disciplinárnemu súdu obligatórne ex offio skúmať dodržanie týchto lehôt, keďže sa s ich nedodržaním spája povinnosť disciplinárneho súdu konanie zastaviť (preklúzia).

29. Najvyšší správny súd v prejednávanej veci konštatoval, že objektívna lehota na podanie návrhu bola dodržaná, lebo návrh bol podaný dňa 25. novembra 2021, pričom vytýkané svojvoľné rozhodnutie bolo vydané dňa 12. decembra 2019 a vytýkané prieťahy v konaní (ako trvajúce previnenie) trvali odo dňa 11. septembra 2019 až do dňa podania disciplinárneho návrhu.

30. V súvislosti s plynutím subjektívnej lehoty Najvyšší správny súd uvádza, že jej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt dozvedel o konaní, pre ktoré sa rozhodol disciplinárne konanie začať, prípadne od okamihu, kedy mu informácie o tomto konaní boli predložené (dostali sa do jeho sféry) v takej forme, že mohol toto konanie bez pochybností identifikovať (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 18. januára 2012, č. j. 11 Kss 18/2011 251). Vzhľadom na prekluzívnu povahu tejto lehoty, určenie začiatku jej plynutia je potrebné interpretovať rigorózne.

31. Navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla a na pojednávaní súdu dňa 2. júna 2020 bez akýchkoľvek pochybností potvrdila, že o disciplinárnom previnení disciplinárne obvinenej sa dozvedela dňa 21. decembra 2020, keď jej bola doručená „Opakovaná sťažnosť na nečinnosť súdu vo veci výkonu rozhodnutia, týkajúceho sa maloletého dieťaťa“ (ďalej len „opakovaná sťažnosť“) otca maloletého. V opakovanej sťažnosti otec maloletého uviedol, že vo veci sú rozsiahle prieťahy v konaní, pretože súd nebol za 15 mesiacov schopný zabezpečiť odovzdanie maloletého otcovi. Tiež poukázal na arbitrárnosť a nezákonnosť uznesenia Okresného súdu N. L. zo dňa 12. decembra 2019, č. k. 9Em/5/2019-226, ktorým disciplinárne obvinená odložila výkon rozhodnutia Okresného súdu N. L. zo dňa 8. februára 2019, č. k. 3P/62/2018-795 na 6 mesiacov.

32. V priebehu predbežného šetrenia Najvyšší správny súd zistil, že otec maloletého podal navrhovateľke dňa 13. júla 2020 „Sťažnosť na nečinnosť súdu vo veci výkonu rozhodnutia, týkajúceho sa maloletého dieťaťa“, v ktorej rovnako uviedol, že súd vo veci ku dňu podania sťažnosti už 10 mesiacov neurobil žiaden úkon smerujúci k realizácii vykonávaného rozhodnutia, čím spôsobuje prieťahy v konaní. Tiež poukázal na hrubé procesné pochybenia disciplinárne obvinenej, ktorá vydala uznesenie o odklade výkonu rozhodnutia v takom štádiu konania, v ktorom ho vydať nemohla, čo potvrdil aj krajský súd.

33. Z uvedeného skutkového stavu, ktorý vyšiel najavo pred ústnym pojednávaním, mal Najvyšší správny súd preto za preukázané, že navrhovateľka už dňa 13. júla 2020 (po podaní prvej sťažnosti) disponovala rovnakými informáciami o konaní disciplinárne obvinenej, ako v čase od podania opakovanej sťažnosti 21. decembra 2020, od ktorej sama navrhovateľka odvíja plynutie jej subjektívnej lehoty.

34. Hoci navrhovateľka v disciplinárnom návrhu opakovane odkazuje na závery nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 98/2021-36 zo dňa 25. mája 2021 a svoj návrh v zásade na tomto náleze postavila, sama uviedla, že o disciplinárnom previnení sa dozvedela už dňa 21. decembra 2020 po podaní opakovanej sťažnosti. Z toho dôvodu nemohol Najvyšší správny súd plynutie subjektívnej lehoty odvíjať až od okamihu, kedy sa navrhovateľka dozvedela o tomto náleze, ale už od ňou tvrdeného okamihu a v tej súvislosti musel skúmať, či rovnakými informáciami už navrhovateľka nedisponovala aj skôr. Navyše DSP v § 32 ods. 1 uvádza, že disciplinárny senát je viazaný právoplatným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky okrem posúdenia viny disciplinárne obvineného a zároveň ak skutok, pre ktorý sa vedie disciplinárne konanie, bol spáchaný vydaním rozhodnutia, právoplatnosť tohto rozhodnutia neprekáža tomu, aby disciplinárny senát posúdil tento skutok ako disciplinárne previnenie (§ 32 ods. 2 DSP).

35. V súvislosti s vytýkaným svojvoľným rozhodnutím disciplinárne obvinenej sudkyne č. k. 9Em/5/2019-226 Najvyšší správny súd uvádza, že toto bolo vydané dňa 12. decembra 2019. Ak sa teda o disciplinárnom previnení podľa § 116 ods. 2 písm. e) zákona o sudcoch, ktoré sa disciplinárne previnennej kladie za vinu, mala navrhovateľka dozvedieť dňa 21. decembra 2020 je potrebné zdôrazniť, že navrhovateľka bola s rovnakou situáciou oboznámená už dňa 13. júla 2020. Podľa názoru Najvyššieho správneho súdu nedošlo medzi týmito dátumami k žiadnej skutkovej ani právnej zmene v súvislosti s týmto rozhodnutím (rozhodnutie nebolo v tomto období nálezom zrušené). Z uvedeného dôvodu dospel

Najvyšší správny súd k záveru, že subjektívna lehota začala navrhovateľke plynúť už dňa 13. júla 2020. Ak bol disciplinárny návrh podaný až dňa 25. novembra 2021, bol podaný oneskorene z dôvodu nedodržania subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu.

36. Najvyšší správny súd v súvislosti s vytýkanými prietiahmi v konaní a disciplinárnym previnením disciplinárne obvinenej sudkyne podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch v ďalšom skúmal, či v období medzi 13. júlom 2020 (prvá sťažnosť) a 21. decembrom 2020 (opakovaná sťažnosť) došlo k takým skutkovým zmenám, že by sa navrhovateľka o vytýkaných prietiahoch v konaní mohla dozvedieť až dňa 21. decembra 2020, ako to sama tvrdí. Najvyšší správny súd mal za preukázané, že otec maloletej už dňa 13. júla 2020 poukazoval a sťažoval sa na 10-mesačné prietahy v súdnom konaní týkajúcom sa maloletého dieťaťa na okresnom súde. Konanie, ktorého premetom je výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, je nepochybne tzv. prednostnou vecou, ktorá má vzhľadom na svoju povahu pre sťažovateľa mimoriadny význam, keďže jeho výsledok má podstatný vplyv na možnosť riadneho výkonu rodičovských práv a povinností sťažovateľa (mutatis mutandis nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 155/2018 zo dňa 20. júna 2018). Zohľadniac mimoriadnu povahu preskúmvanej veci, ako aj to, že nejde o vec zložitú, na ktoré nakoniec poukazuje aj navrhovateľka vo svojom návrhu, bol Najvyšší správny súd presvedčený, že navrhovateľka sa dozvedela o prietiahoch v konaní už dňa 13. júla 2020 (sťažnosť) a teda aj o disciplinárnom previnení disciplinárne obvinenej sudkyne podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch. Od podania „prvej“ sťažnosti do opakovanej sťažnosti síce uplynulo 5 mesiacov, ktoré vzniknuté prietahy mohli postaviť do roviny závažnejšieho previnenia, nič to ale nemení na tom, že z dôvodu povahy preskúmvanej veci sa už o prietiahoch v konaní navrhovateľka dozvedela dňa 13. júla 2020. Preto ak bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný na Najvyšší správny súd až dňa 25. novembra 2021, bol podaný oneskorene z dôvodu nedodržania subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu.

37. Z dôvodu, že skúmanie dodržania subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu je ex officio povinnosťou Najvyššieho správneho súdu, a tá v danej veci nebola dodržaná, Najvyšší správny súd v súlade s § 26 ods. 1 písm. a) DSP rozhodol o zastavení disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenej, keďže disciplinárny návrh bol podaný oneskorene.

38. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.